

[Søren P. Larsen.]

var inde i en Periode med normalt Udbytte, indrømmer jeg, kunde man overveje, i hvor stor Udstrækning de ikke-kriseramte Erhverv skulde understøtte dem, der var ramte af Krisen. Men saaledes er det ikke. I mangfoldige selvstændige Erhverv, baade i Byerne og paa Landet, føler man økonomiske Vanskeligheder.

Nu sagde Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, under den store Debat forleden, at i dette Land var endnu ingen dansk Bonde sultet ihjel. Jeg ser, at i „Politiken“s Kronik for den 31. Januar har den tidligere radikale Minister, Dr. Brandes, betegnet denne Udtalelse som lidt for spottende. Og saa følger Dr. Brandes til:

„Det er heldigt, at heller ingen dansk Arbejder ledig eller hjemløs vil lide Sultedøden, selv om Hr. Steinckes Forslag ikke vandt for sig Mindretallet i Folketingsudvalget“.

Det er den forhenværende radikale Minister, som har givet Udtryk for dette. Det er i Virkeligheden det samme, som jeg mener, at Direktøren for Forsørgelsesvæsenet i København, Hr. Nielsen, har udtalt, at ingen behøver at sove ude om Natten, der var altid Liggepladser til Disposition, ogsaa, siger han, selv om vedkommende ikke har noget at betale med, og selv om ingen Anvisning paa Natteleje medbringes fra Centralkontoret.

Naar disse Udtalelser kan fremsættes fra Sider, der sikkert ikke er politisk enige med os, er det ud fra den Kendsgerning, at vi har en vidt forgrenet og stærkt udviklet Sociallovgivning, hvorpaa vi paa mange Maader søger at komme de daarligst stillede til Hjælp. Derfor tror jeg ogsaa, man har Ret i at sige, at ikke mange Nationer har en saa god og saa godt udbygget Sociallovgivning som vor.

Naar det er Tilfældet, og naar tilmed store Dele af Landets Erhvervsliv er ramt haardt af Krisen, maa man ikke forlange, at vi ud over, hvad vi mener, Samfundet kan yde, skulde gaa til yderligere Hjelpeforanstaltninger.

Sympatien for de arbejdsløse har været ret almindelig i vort Folk og har givet sig mange smukke Udslag ved ret omfattende Hjelpeforanstaltninger. Men jeg er tilbøjelig til at mene, at de arbejdsløse enkelte Steder, f. Eks. i Nakskov, er ved at forspilde denne Sympati ved den Adfærd, som de, efter hvad Morgenaviserne beretter, har udvist.

Vi er ude over det sømmelige, naar man ved Trusler om Vold overfor den bevilgende

Myndighed faar gennemført Bevillinger. Den bevilgende Myndighed maa ikke ved Trusler lade sig bringe i en Situation, hvorunder man handler, som man sandsynligvis ikke vilde handle og beslutte, hvis en indtrængende Menneskemasse ikke havde suspenderet den frie Bestemmelsesret. Jeg ved ikke, om en saadan Beslutning kan staa ved Magt, og vil gerne udbede mig den højtærede Ministers Syn paa dette Forhold. Naturligvis gaar jeg ud fra, at Indenrigsministeriet, der fører Tilsyn med Kommunerne, vil forlange sig Sagen tilsendt til Undersøgelse. Ellers kan man risikere, at enhver Kommunalbestyrelse kan blive udsat for noget lignende og Kommunernes frie Bestemmelsesret blive tilsidesat.

Her mener jeg, at Regeringen maa skride ind med fast Haand. De bevilgende Myndigheder maa ikke terroriseres. Ellers glider vi ud i Tilstande, hvorved Folkestyret er udsat for den alvorligste Fare. Derfor vil jeg med Interesse afvente Regeringens Udtalelser, baade den højtærede Socialministers Syn paa denne Udvikling, som vi er i Fare for at glide ind i, og den højtærede Indenrigsministers Svar, om han har afkrævet eller vil afkræve Kommunalbestyrelsen i Nakskov Erklæring om den Sag, og om den højtærede Justitsminister har sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold og med Myndighed vil beskytte Kommunernes frie Selvbestemmelsesret.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen sluttede som Socialdemokratiets Ordfører sin Tale med at tale om den Brødkrumme, som det konservative Folkeparti ved den Stilling, vi har taget overfor dette Lovforslag, var kommet til at nægte de arbejdsløse. Og det ærede Medlem talte til allersidst om den Desperation, som vil komme her i Landet, hvis vort Standpunkt blev fastholdt i det andet høje Ting, og lagde derefter Ansvaret over paa og alene over paa mit Parti og Flertalspartierne i Landstinget.

Jeg tror, det er en daarlig Maade at føre denne Debat paa. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem og Socialdemokratiet og Regeringen i det hele taget vil prøve at komme med Trusler overfor de andre Partier, saa vil man ganske utvivlsomt komme til kort. Og jeg vil videre sige til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen og til den højtærede Regering, at i det Øjeblik man med saadanne Udtalelser i Virkeligheden provokerer Begivenheder som dem, der fandt Sted overfor Nakskov Byraad i Gaar, da der, saa vidt man har kunnet se af Aviserne,